

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้ภาษากับความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้ 1) เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการพูดกับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้ภาษากับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้ภาษากับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกการบัญชี ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ในวิทยาเขตที่สุ่มได้ 4 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตพัฒนชยการพระนคร วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ โดยผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างประชากรจากวิทยาเขตดังกล่าวได้ตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น จำนวน 186 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้ภาษา โดยผู้วิจัยได้ดัดแปลงจาก Strategy Inventory for Language Learning (SILL) Version 7.0 (ESL/EFL) ของรีเบคคา แอล ออกซ์ฟอร์ด (Rebecca L. Oxford, 1989 : 293 – 299) แบบสอบถามชุดนี้เป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งประกอบด้วยข้อความที่ถามถึงระดับการใช้เกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้ภาษา จำนวน 40 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้ คือ

กลวิธีในการจำ	9	ข้อ
กลวิธีด้านความรู้ความคิด	7	ข้อ
กลวิธีการชดเชยข้อบกพร่องในการใช้ภาษา	4	ข้อ
กลวิธีเมตตาคอกนิตีปี	8	ข้อ
กลวิธีด้านจิตใจ	6	ข้อ
กลวิธีด้านสังคม	6	ข้อ

แบบสอบถามฉบับนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านและผ่านการหาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ อัลฟา (α - Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามฉบับนี้เท่ากับ 0.94

2. แบบสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ แบบสอบวัดความสามารถในการพูดโดยตรง เป็นแบบสอบแบบสถานการณ์สมมติให้นักเรียนจับคู่สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลกันในหัวข้อ “Describing a company” และแบบสอบวัดความสามารถในการพูดโดยอ้อม เป็นแบบสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งผ่านการตรวจพิจารณาในเรื่องความครอบคลุมและความตรงของเนื้อหา รวมทั้งความถูกต้องของภาษาที่ใช้ จากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยมีค่าระดับความยากเท่ากับ 0.22 – 0.83 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.81

3. แบบสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองประกอบด้วย แบบสอบปรนัย จำนวน 15 ข้อ และแบบสอบอัตนัย จำนวน 15 ข้อ ซึ่งผ่านการตรวจพิจารณาในเรื่องความครอบคลุมและความตรงของเนื้อหา รวมทั้งความถูกต้องของภาษาที่ใช้ จากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยแบบสอบปรนัยมีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.60 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.73 แบบสอบอัตนัย ค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.75

4. นำเครื่องมือทั้งหมดไปทำการทดสอบนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยผู้วิจัยกำหนดให้นักเรียนทำแบบสอบวัดความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษก่อน แล้วจึงให้ทำแบบสอบถามกลวิธีการเรียนรู้ภาษา

5. นำข้อมูลมาตรวจให้คะแนน และวิเคราะห์ทางสถิติ

5.1 นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามกลวิธีการเรียนรู้ภาษา แบบสอบวัดความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ มาหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.2 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient) ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้ภาษากับความสามารถในการพูด และระหว่างกลวิธีการเรียนรู้ภาษากับความสามารถในการเขียน

5.3 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ โดยการทดสอบค่าที (t-test) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (The Statistic Package for Social Sciences) SPSS ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยครั้งนี้ได้ดังนี้

1. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาแต่ละประเภทก็อยู่ในระดับปานกลาง เช่นกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาแต่ละประเภทส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากกลวิธีดังต่อไปนี้

1.1 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่นักเรียนใช้ในระดั้มาก พบในประเภท กลวิธีเมตาดาคอนิทีป ได้แก่หัวข้อย่อเรื่องพยายามหาวิธีการที่จะเป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษที่ดี และการคำนึงถึงความก้าวหน้าในการเรียนภาษาอังกฤษ

1.2 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่นักเรียนใช้ในระดั้น้อย พบในประเภท กลวิธีต่อไปนี้ คือ

ก. กลวิธีในการจำ ในหัวข้อย่อการใช้บัตรคำ เพื่อช่วยในการจำ คำศัพท์ใหม่

ข. กลวิธีด้านความรู้ความคิด ในหัวข้อย่อการเขียนบันทึก ข้อความ จดหมาย หรือรายงานเป็นภาษาอังกฤษ

ค. กลวิธีการชดเชยข้อบกพร่องในการใช้ภาษา ในหัวข้อย่อการ สร้างคำขึ้นมาใหม่เมื่อไม่รู้คำศัพท์ในภาษาอังกฤษ

ง. กลวิธีด้านจิตใจ ในหัวข้อย่อการเขียนบันทึกส่วนตัว บรรยายความรู้สึกของตนในการเรียนภาษาอังกฤษ

จ. กลวิธีด้านสังคม ในหัวข้อย่อการขอให้ชาวต่างประเทศที่พูด ภาษาอังกฤษช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดในการพูดภาษาอังกฤษ และการถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ

2. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษกับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีความสัมพันธ์ กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.63

3. กลวิธีการเรียนรู้ภาษาไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

4. กลวิธีการเรียนรู้ภาษาไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนภาษา อังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทั้ง 6 ประเภทในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พัชรพร เจียวรณรงค์ (2536 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทั้ง 6 ด้าน ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัญชลี ประวิตรานุรักษ์ (2537 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาโดยรวม ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ซุงวู กัง (Sungwoo Kang, 1999, 60 – 09A) ที่พบว่า นักศึกษาชาวเอเชียทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาในระดับปานกลาง จากผลการวิจัยครั้งนี้ ที่พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทั้ง 6 ประเภทในระดับปานกลางนั้น อาจเป็นเพราะ นักเรียนไม่คุ้นเคยเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้ภาษา หรือไม่เคยได้รับการฝึกฝนโดยตรงเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้ภาษา อีกประการหนึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่วัดการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางอ้อม สำรองการใช้กลวิธีเชิงปริมาณ ในการตอบแบบสอบถามบางครั้งนักเรียนอาจไม่แน่ใจว่าเคยใช้กลวิธีนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด จึงเลือกตอบการใช้กลวิธีในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากกลวิธีการเรียนรู้ภาษาบางอย่างผู้เรียนอาจใช้อย่างรู้ตัวเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนภาษา และอาจใช้กลวิธีบางอย่างโดยไม่รู้ตัวในการแก้ปัญหา (Anita L. Wenden, 1991 : 18)

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษกับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับงานวิจัยของแคทลีน แมรี ครอส (Kathleen Mary Cross, December 1995 : 1665) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพูดที่มีลักษณะยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา (Foreigner talk) กับความสามารถในการเขียน ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถในการพูดดีขึ้น ผลงานเขียนก็จะดีขึ้นด้วย

3. จากผลการวิจัยที่พบว่า กลวิธีการเรียนรู้ภาษาไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนกลุ่มนี้ยังใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการพูดยังไม่มาก เป็นต้นว่า การถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ

และใช้กลวิธีการชดเชยข้อบกพร่องในการใช้ภาษา โดยการสร้างคำขึ้นมาใหม่เมื่อไม่รู้คำศัพท์ในภาษาอังกฤษ และจากงานวิจัยของพัชรพร เจริญรัมย์ (2536 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า กลวิธีการเรียนรู้ภาษาไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ จึงอาจเป็นได้ว่า กลวิธีการเรียนรู้ภาษาไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจาก การฟังและการพูดเป็นทักษะรับและส่งสารคู่กัน เมื่อทักษะฟังไม่มีความสัมพันธ์กับกลวิธีการเรียนรู้ภาษา ทักษะการพูดก็น่าจะไม่มีความสัมพันธ์กับกลวิธีการเรียนรู้ภาษา และจากผลการวิจัยที่พบว่า กลวิธีการเรียนรู้ภาษาไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเขียนจัดเป็นทักษะที่ยากที่สุด ต้องผ่านกระบวนการทางความคิดหลายขั้นตอน และนักเรียนยังใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการเขียนยังไม่มาก เป็นต้นว่า การเขียนบันทึกข้อความ จดหมาย หรือรายงานเป็นภาษาอังกฤษ นักเรียนใช้ในระดับน้อย

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้นพบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทั้ง 6 ประเภท โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาในระดับปานกลางทุกประเภท ผู้บริหารจึงควรสนับสนุนให้ครูมีความรู้และเห็นความสำคัญของการสอนกลวิธีการเรียนรู้ภาษา ให้แก่นักเรียน โดยสนับสนุนให้มีการจัดฝึกอบรม ให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้ภาษา และส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไปใช้ให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า นักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนดังนี้

1. ครูผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในและนอกชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลวิธีการถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ การเขียนบันทึก จดหมาย และการเขียนบรรยายความรู้สึกส่วนตัวที่พบในงานวิจัยนี้ว่า นักเรียนยังใช้กลวิธี

เหล่านี้ในระดับน้อย นอกจากนี้ ครูควรสอนกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่เกี่ยวกับการพูดและการเขียนโดยตรงให้กับนักเรียน

2. จากผลการวิจัยในครั้งนี้ที่พบว่า ความสามารถในการพูดมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียน ครูผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ฝึกใช้ทักษะการพูด และการเขียนภาษาอังกฤษให้เป็นทักษะสัมพันธ์มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนในเชิงคุณภาพ เป็นต้นว่า ใช้การสังเกตการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนโดยตรง หรือให้นักเรียนคิดออกมาเป็นคำพูดในขณะที่ใช้ภาษา
2. ควรทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้ภาษากับความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ กับตัวอย่างประชากรอื่น เช่น ผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น